

HISTORIA SPORTU SPEEDROWEROWEGO

OPRACOWANIE MERYTORYCZNE TEKSTU: EUZEBIUSZ SZUDRA - LESZNO (materiał przygotowany w związku z kursem instruktora sportu speedrowerowego w roku 2010)
OZNACZONE UZUPEŁNIENIA I PRZYPISY: MACIEJ LASKOWSKI - BYDGOSZCZ

1. Co to jest speedrower?

Szukając znaczenia wyrazu speedrower w internecie, można natknąć się na wiele tłumaczeń tego słowa. Kilka przykładowych definicji, jakie odnajdujemy to:

- Według *Wikipedii*: **Speedrower**, to potocznie **żużel na rowerach** - sport kolarski, wzorowany na sporcie żużlowym - z kolarstwa zaczerpnięto sprzęt, a z żużla schematy rozgrywek i regulamin.
- Według *www.czas.bollywood24.info*: **Speedrower** to **rowerowa odmiana żużla**. Żużel, sport dosyć popularny w Polsce, nie należy do najtańszych i z pewnością nie każdy może sobie pojeździć na żużlu.
- Według *grono.net/forum*: **Speedrower** to **rodzaj wyścigów wzorowanych na rozgrywkach żużlowych**. Większość zawodników z zamiłowaniem chodzi na mecze żużlowe i uprawia speedrower, bo nie może uprawiać żużla.

Wzorując się na żużlu:

- tory budowane są jako miniatury żużlowych (ok. 60-80 metrów),
- startuje czterech zawodników, każdy ma odpowiedni kolor kasku (*w regulaminach międzynarodowych, a od kilku lat również krajowych, nie obowiązuje "kolorowanie kasków"*¹),
- start odbywa się spod maszyny startowej (lub na gumkę).

Rzeczą zadziwiającą postronnych obserwatorów jest brak hamulca w rowerach oraz specjalnie wyprofilowane kierownice.

- Jeszcze innym wytłumaczeniem, czym jest **speedrower**, to **połączenie żużla z kolarstwem**. Czwórka zawodników ściga się na specjalnie przygotowanym torze, przypominającym żużlowy (znacznie krótszym, bo o długości 60-90m). Zasady i system rozgrywek zostały żywcem ściągnięte z żużla, a sprzęt z kolarstwa (*schematy zostały z czasem dostosowane do odmiennej od żużla specyfiki zawodów*²). Niezwykle kontaktowy sport dla odważnych! Rowery nie posiadają biegów ani hamulców! Dyscyplina ta jest popularna w większych "żużlowych miastach" w Polsce, Wielkiej Brytanii jak i Australii, USA i Holandii.

Mówiąc krótko, **speedrower** to dyscyplina sportu polegająca na ściganiu się rowerem na torze o

¹ Późniejsza, w stosunku do czasu podania cytowanej definicji, zmiana regulaminowa - przyp. ML

² Uzupełnienie cytowanej definicji o fakty wprowadzone później, niż w momencie jej tworzenia - przyp. ML

długości 60-90 metrów z nawierzchnią szutrową na dystansie czterech okrążeń. W biegu bierze udział maksymalnie czterech zawodników, którzy startują na rowerach specjalnie do tego przystosowanych, nieposiadających dodatkowego osprzętu takiego jak hamulce czy przerzutki. Rozgrywa się zawody indywidualne, drużynowe czy parowe

2. Początki speedrowera - cycle speedway - na świecie.

Początek speedrowera są dość niejasne. Odnajduje się o nim wzmianki już w roku 1920. Druga wojna światowa w pełni przyczyniła się do zatrzymania rozwoju tej dyscypliny. W Anglii speedrower zaczyna się rozwijać zaraz po zakończeniu wojny, czyli w roku 1945. Młodzi chłopcy jako sposób zabawy zaczynają się ścigać w zniszczonych miastach wokół lejów po bombach.

W roku 1945 w Londynie zaczyna się organizacja wyścigów, a oficjalne powstanie tej dyscypliny sportu na Wyspach Brytyjskich przypada na rok 1946. W tym to roku po raz pierwszy zostają rozegrane mecze międzymiastowe, jednak rozgrywanie ich jest dość niespójne ze względu na przepisy.

Dopiero w roku 1950 zostaje rozwiązany ten problem - utworzona zostaje National Amateur Cycle Speedway Association (NACSA), która opracowuje przepisy rozgrywania zawodów krajowych i mistrzostw, a następnie zawodów międzynarodowych.

26 października 1950 roku, zostaje rozegrany pierwszy międzynarodowy pojedynek, pomiędzy zawodnikami Anglii i Holandii. W Empress Hall, Earls Court w Londynie, zawody oglądało około 10 tysięcy widzów.

W roku 1958, miłośnicy speedrowera próbują zorganizować turniej zapowiadany jako mistrzostwa świata, pomiędzy zawodnikami z Holandii, Szwecji, Anglii i Polski. Udało się im zorganizować pierwsze w historii Mistrzostwa Świata, które zostają rozegrane w holenderskim HILVERSUM. Zawody te wygrywa Martin Van Der Brakel (Holandia) zdobywając 15 punktów. Kolejne miejsca na podium zajęli Dixie Dean (Anglia) 13 i Pete Blackwell (Anglia) 13. Sędzią tych zawodów był *Percy Taylor (Anglia)*.

Angielsko-polska współpraca została nawiązana dzięki Brytyjskiej Federacji Speedrowera, która w roku 1994 wysyłała listy do związków motorowych byłego bloku wschodniego. Odpowiedź nadeszła tylko z Polski. Efektem tego było zorganizowanie dwóch turniejów z udziałem przedstawicieli Anglii, Holandii i Polski na torze w Rawiczu.

W 1995 Polska dostała zaproszenie na Indywidualne Mistrzostwa Świata Juniorów do Anglii. Polacy zostali także zaproszeni do Holandii, co w końcowym rezultacie zaowocowało Mistrzostwami Europy, które zostały rozegrane w roku 1996, właśnie w Polsce.

W pewnym okresie, międzynarodowymi rozgrywkami kierowała International Cycle Speedway Commission, przemianowaną z czasem w International Cycle Speedway Federation, która zrzesza wszystkie federacje krajowe. Zrzeszone w ICSF są: Polska, Anglia, Szkocja, Walia, Irlandia, Australia, Holandia i Stany Zjednoczone, Szwecja. Docierają też sygnały o istnieniach tego sportu w innych państwach, takich jak Rosja, Ukraina czy Czechy. Zawodnicy z innych krajów europejskich, takich jak Austria, Niemcy czy Malta także próbowali swoich sił w zawodach speedrowerowych.

3. Powstanie speedrowera w Polsce.

Speedrower jest w naszym kraju stosunkowo młodą dyscypliną. Jej powstanie datuje się na końcówkę lat osiemdziesiątych i początek dziewięćdziesiątych XX wieku. W pierwszej kolejności powstawały ligi międzyszkolne, osiedlowe i miejskie.

W roku 1993, zaczyna się nawiązywanie kontaktów między miastami, w których odbywają się zawody speedrowerowe i organizuje się mecze towarzyskie.

Głównym animatorem zostaje leszczyński Oskar Baldys, za sprawą którego ukazuje się apel w „Tygodniku Żużlowym” (29 lipca 1993) do drużyn spoza Leszna, w celu zorganizowania meczy pomiędzy miastami. Pierwszy taki pojedynek został zorganizowany pomiędzy Leszkiem a Rawiczem. Zakończył się on pogromem drużyny rawickiej 69:21.

W roku 1994 prezes rawickiego klubu zwraca się do Rady Ligi Leszczyńskiej o możliwość startu w tej lidze, dzięki temu powstaje Wielkopolska Liga Speedrowera, zrzeszająca kluby z Leszna, Gniezna, Rawicza i Piły. Walkę o tytuł Drużynowego Mistrza Wielkopolski wygrywa leszczyński Eurex, przed drużynami Orła Gniezno, Pavartu Rawicz i Polonii Piła. 24 września zostają rozegrane Mistrzostwa Wielkopolski Par w Gnieźnie, gdzie najlepszymi okazują się zawodnicy Eurexu zdobywając 32pkt. (D. Woźny 18, J. Wojciechowski 11 i Baldys 3) przed Orłem Gniezno 30 pkt. (Ł. Kokott 18, Szmalec 12) i rawickim Pavartem 24pkt. (K.Kurpisz 14, K. Włodarczyk 10). Jednak na tym się nie kończy. W rozegranych Indywidualnych Mistrzostwach Juniorów w Pile wygrywa Krzysztof Dłuziński z Eurexu.

W roku 1995 po raz pierwszy w Polsce zostaje utworzona liga ogólnopolska i „zrzeszenie” klubów, pod nazwą Polskie Towarzystwo Speedrowerowe z siedzibą w Rawiczu, na czele którego staje Andrzej Włodarczyk. Do rozgrywek zgłasza się 7 zespołów z całej Polski. Po wyborach w roku 1999 zostaje ono przeniesione do Częstochowy, a prezesem zostaje Janusz Danek.

W roku 1998 z rozgrywek ogólnopolskich wycofuje się, ku zaskoczeniu wielu, trzykrotny Drużynowy Mistrz Polski - LKS „Eurex” Leszno. Przyczyną wycofania się drużyny z Leszna była rezygnacja głównego sponsora, firmy rowerowej Eurex, z dalszego wspierania klubu.

29 października 2003 roku (Dz. U. z dnia 18 listopada 2003 r.) ukazuje się Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu zmieniające rozporządzenie w sprawie wykazu dyscyplin i dziedzin sportu, w których mogą działać polskie związki sportowe, oraz szczegółowych warunków i trybu udzielania zezwoleń na tworzenie polskich związków sportowych podpisane przez ówczesną minister Krystynę Łybacką. Do tej listy zostaje dopisany speedrower.

W roku 2006 zostaje utworzony związek stowarzyszeń kultury fizycznej, pod nazwą Polska Federacja Klubów Speedrowerowych z siedzibą w Częstochowie, które zrzesza wiele klubów, między innymi z Leszna, Bydgoszczy, Częstochowy, Rawicza czy też małego Żołędowa. Przejmuje ono prowadzenie wszelkich rozgrywek speedrowera w Polsce od Polskiego Towarzystwa Speedrowerowego. Jego pierwszym Prezesem zostaje Janusz Danek z Częstochowy.

W roku 2009, podczas walnego zebrania delegacji powierza się prowadzenie PFKS Januszowi Bąkowi z Bydgoszczy, w związku z czym jej siedziba zostaje przeniesiona do województwa kujawsko - pomorskiego, gdzie jest do dnia dzisiejszego.

W roku 2015³, prezesem PFKS zostaje Krzysztof Niedzielski z Torunia. Zmiana prezesa nie powoduje zmiany siedziby Federacji - na stanowisku osoby kierującej biurem administracyjnym pozostał, na trzecia z kolei kadencję, Maciej Laskowski z Bydgoszczy (nastąpiła tylko zmiana adresu wewnątrz miasta).

W roku 2018 następują kolejne wybory, w wyniku których stanowisko prezesa PFKS ... pozostało w rodzinie - schedę po ojcu, przejął Marcin Niedzielski. Siedziba Federacji nie uległa zmianie - obaj wiceprezesa (w tym ww. ML) oraz jeden z członków zarządu nie zmienili swych funkcji i roli w strukturach władz polskiego speedrowera.

4. Rozgrywki ogólnopolskie

Początek ligi ogólnopolskiej datuje się na rok 1995. W pierwszym roku istnienia Tymczasowego Polskiego Towarzystwa Speedrowerowego wystartowało 7 drużyn. Wśród nich znalazła się drużyna leszczyńskiego Eurexu, rawickiego Pavartu, wrocławskiej Sparty, Orła Gniezno, Lwów Częstochowa, Izomeru Grudziądz i pilskiej Polonii. Pierwszymi Drużynowymi Mistrzami Polski zostali zawodnicy LKS Eurex Leszno. Walkę o złoto zakończyli oni przed zawodnikami RKS Pavartu Rawicz i Wrocławskiej Sparty.

Z ligi ogólnopolskiej, a tym samym z walki o tytuł drużynowych mistrzów polski po 6 rundzie DMP, decyzją Tymczasowego Polskiego Towarzystwa Speedrowerowego, został wyeliminowany zespół Orła Gniezno (Uchwała Zarządu TPTS nr 8/95 z dnia 18.09.1995).

W pierwszym roku istnienia rozgrywek ogólnopolskich rozegrano także:

- Indywidualne Mistrzostwa Polski seniorów - odbyły się w Częstochowie:
 1. Damian Woźny,
 2. Jacek Wojciechowski,
 3. Krzysztof Dłużyński - wszyscy Eurex Leszno.
- Młodzieżowe⁴ Indywidualne Mistrzostwa Polski - odbyły się w Grudziądzu:
 1. Daniel Kubiak - Pavart 15
 2. Przemysław Kwapich - Orzeł 10
 3. Damian Wiżeń - Sparta 10
- Mistrzostwa Polski Par Klubowych - Rawicz:
 1. Orzeł Gniezno - 21
 2. Eurex II Leszno - 19
 3. Eurex I Leszno - 16
- Młodzieżowe Drużynowe Mistrzostwa Polski - Wrocław:
 1. EUREX LESZNO - 44
 2. Sparta Wrocław - 36

³ Od wyborów w 2015 rozdział uzupełniany przez ML

⁴ Pojęcie "młodzieżowiec" dotyczy tu zawodników do lat 18; z czasem nastąpiła zmiana nazewnictwa kategorii wiekowych - obecnie zawodnicy U-18 to juniorzy, a młodzieżowcy to zawodnicy U-23 - przyp. ML

3. Lwy Częstochowa - 25

- Młodzieżowe Mistrzostwa Polski Par Klubowych - Gniezno:
 1. Eurex Leszno - 26
 2. Pavart Rawicz 24
 3. Sparta Wrocław 23
- Złoty Kask - Leszno:
 1. Jacek Wojciechowski - Eurex 14
 2. Krzysztof Mądrzak - Eurex 13
 3. Damian Woźny - Eurex 13

W roku 1996 ze speedrowerowej mapy znika klub z Grudziądza, lecz dochodzą dwa inne kluby: z Bydgoszczy i Piły, tak więc liga ogólnopolska liczy już 9 zespołów. Drużynowym Mistrzem Polski zostaje, drugi raz z rzędu, Eurex Leszno. Także drugi raz z rzędu zawodnicy Eurexu sięgnęli po tytuł Mistrzów Polski Par Klubowych, srebro przypadło zespołowi Orła Gniezno. Oprócz tego, po raz drugi z rzędu, Indywidualnym Mistrzem Polski został Damian Woźny, wyprzedzając Marcina Sz wajorka z Polonii Piła i Łukasza Kokotta z Orła Gniezno.

W Młodzieżowych Mistrzostwach Polski Par Klubowych w Gnieźnie kolejność była następująca:

1. Polonia Piła - 28+3 pkt
2. BTS Bydgoszcz - 28+2 pkt
3. Pavart Rawicz - 22 pkt

Rok 1998 przynosi niemiłą, wielką niespodziankę. Z rywalizacji o tytuły wycofuje się zespół leszczyński, który miał kłopoty ze sponsorem. W związku z tym, do rywalizacji przystąpiło tylko sześć zespołów, wśród których prym wiodły zespoły Orła Gniezno i Pavartu Rawicz. Ostatecznie mistrzem została ta druga drużyna.

Na początku roku 1999, zostaje utworzony nowy zespół, który zostaje zgłoszony w PTS do rozgrywek - LKS „Szawer” Leszno, jednak było zespołowi brak takiego polotu, jaki miał Eurex. Drużyny zgłoszone do rozgrywek zostają podzielone na dwie grupy, północną i południową, co skutkuje koniecznością rozegrania play-offów, gdzie pierwsza drużyna grupy północnej, MiPo Bydgoszcz zmierzyła się z vice liderem grupy południowej, Lwami Częstochowa. W drugim półfinałowym meczu zmierzyły się zespoły Orła Gniezno i Pavartu Rawicz. Ostatecznie Mistrzem Polski zostaje zespół Orła Gniezno przed Częstochowskimi Lwami, a brązowe medale uzyskują zawodnicy MiPo Bydgoszcz (obecna nazwa klubu to BTS”Speedrower”). W tym roku w lidze ogólnopolskiej w sumie wystartowało dziesięć zespołów, a więc o cztery więcej niż rok wcześniej.

5. Rozgrywki światowe

Tak jak już wspomniano, w roku 1958 zostały rozegrane pierwsze zawody międzynarodowe, które były Indywidualnymi Mistrzostwami Świata. Gospodarzem byli Holendrzy z Hilversum, a kolejność na podium była następująca:

1. Martin Van Der Brakel (Holandia),
2. Dixie Dean (Anglia),
3. Pete Blackwell (Anglia).

Kolejne Mistrzostwa Świata zostały rozegrane w roku 1960 w Londynie (Anglia) i 1962 w Edynburgu (Szkocja), po czym nastąpiła przerwa w rozgrywaniu tych prestiżowych zawodów.

Wznowienie nastąpiło w roku 1981. Zawody zostały rozegrane po raz pierwszy poza Europą, a mianowicie w australijskim Findon (klub z Adelajdy).. Oprócz dominujących w tamtym czasie Anglików, na najniższym stopniu podium stanął zawodnik z Australii - Neil Toye.

Dwa lata później zawody zostały rozegrane w angielskim Essex. Dodatkowo oprócz konkurencji indywidualnej, rozegrano Drużynowe Mistrzostwa Świata. Podium przedstawiało się następująco:

1. Anglia,
2. Walia,
3. Szkocja

W 1985 roku ponownie główną areną zmagania o tytuł Indywidualnego Mistrza Świata stało się australijskie Findon. Odbły się tam jedynie rozgrywki indywidualne.

Od roku 1987 Mistrzostwa Świata odbywają się naprzemiennie, raz w Australii raz na Starym Kontynencie. Na stałe do programu mistrzostw wchodzi Drużynowe Mistrzostwa Świata.

W roku 1991, dodatkowo oprócz rozgrywek seniorskich, zostają rozegrane po raz pierwszy Indywidualne i Drużynowe Mistrzostwa Świata Juniorów. Jednakże w roku 1993 nie rozgrywano MŚ w tej kategorii. Z pewnością główną przyczyną było to, iż zawody odbywały się na antypodach i brak było pełnej obsady.

W roku 1994 Federacja Międzynarodowa decyduje o rozegraniu mistrzostw starego kontynentu. Po raz pierwszy w historii zostają rozegrane Indywidualne Mistrzostwa Europy Juniorów, Indywidualne Mistrzostwa Europy oraz Drużynowe Mistrzostwa Europy. Gospodarzem zawodów zostaje holenderskie Almere. Indywidualnym Mistrzem Europy zostaje Andre Cross z Anglii, a oprócz niego na podium stają Tim Snook, także z Anglii i Pete Young ze Szkocji. Najlepszym teamem w Europie zostają Anglicy przed Szkotami i Walijszymi. W kategorii juniorskiej „złotym zawodnikiem” zostaje Geoff Farrell, srebro zdobył Simon Gould, a brąz Jason Pratt (wszyscy Anglia).

W roku 1996 Mistrzostwa Europy zostają rozegrane w Rawiczu. Indywidualnie w kategorii seniorskiej podium opanowują zawodnicy z Wysp Brytyjskich. Drużynowo Polacy zdobywają srebro i jest to drugi medal zdobyty przez Polaków na arenach międzynarodowych. W rozgrywkach juniorskich, Polacy nie dają zwyciężyć zawodnikom angielskim i po raz pierwszy w historii zdobywają złoty medal w drużynie. Indywidualnie najlepszy jest także Polak - Karol Włodarczyk (Rawicz), a na najniższym stopniu podium staje Krzysztof Mądrzak z Leszna.

W roku 1997 organizatorem Pucharu Europy Drużyn Klubowych jest Rawicz. Polska otwiera tym samym nowy rozdział w historii speedrowera i wprowadza speedrower w kolejne pięćdziesięciolecie. Do zawodów zgłasza się siedemnaście drużyn, które rywalizują o tytuł najlepszej drużyny klubowej w Europie. Zawody te wygrywają gospodarze przed ekipami East London i Leicester.

W dniach 2-4 lipca 1999 Polska staje się areną Mistrzostw Świata. Przyznanie organizacji tak prestiżowej imprezy staje się sukcesem wszystkich działaczy speedrowera w Polsce, wszystkich, którzy wkładali cały swój wysiłek w podwaliny tego sportu. Zawody przebiegają pod dyktando zawodników polskich. Najlepszy z nich, Damian Woźny w jednym

z biegów na starcie łamie korbę, co pozbawia go złudzeń na zdobycie tytułu mistrzowskiego. W konsekwencji, indywidualnie przypadło mu srebro, a brąz Karolowi Włodarczykowi z Rawicza. Polacy także zostają Drużynowymi Mistrzami Świata.

Częstochowa światową stolicą speedrowera staje się w dniach 18-20 lipca 2003. Rozegrane zostają tam zawody o tytuł indywidualnego i drużynowego mistrza świata juniorów, oraz pierwszy raz w ponad pięćdziesięcioletniej historii światowego speedrowera w parach seniorów, których klasyfikacja końcowa przedstawiała się następująco:

1. Polska
2. Anglia
3. Australia

Podczas mistrzostw świata juniorów rozgrywanych w angielskim Poole w roku 2007, rozegrane zostały zawody parowe juniorów. Miały one bardzo emocjonujący przebieg i po zakończeniu ostatniego programowego biegu, Polacy i Anglicy mieli taką samą liczbę punktów. Konieczne zatem było rozegranie biegu dodatkowego, w którym Polacy musieli uznać wyższość Anglików; brązowe medale przypadły drużynie Australii.

2009 to rok, w którym zostaje rozegrana kolejna innowacyjna impreza - Mistrzostwa Świata Drużyn Klubowych (formuła zawodów nie przyjęła się, a zawody w roku 2009 były jedynymi w wymienionej kategorii⁵). Zawody te odbyły się podczas mistrzostw świata w Australii. Gospodarzem tej imprezy był klub LeFevre. Złote medale przypadły drużynie Astromal-Szawer Leszno, srebro wywalczyła drużyna z Torunia, a brąz LeFevre.

6. Aktualny system / zasady / kategorie rozgrywek międzynarodowych⁶

W pierwszej dekadzie XXI wieku zostały podjęte pewne uregulowania dotyczące częstotliwości i miejsc rozgrywania Mistrzostw Świata i Europy, jak również kategorii, systemów i zasad.

Na Mistrzostwa Świata zostały wyznaczone lata nieparzyste - rozgrywane co dwa lata. Jak wcześniej wspomniano, w roku 1987 podjęto zasadę naprzemienności rozgrywania MŚ pomiędzy półkulami północną i południową. Na południowej, całość rozgrywek odbywała się w Południowej Australii. Jeśli chodzi o półkulę północną, to do roku 2007 włącznie, jeśli rozgrywki seniorskie (jak również weteranów - kategoria obejmującej zawodników w wieku lat 40 i starszych) odbywały się w Wielkiej Brytanii, to juniorskie w Polsce, i odwrotnie. Od roku 2009 całość mistrzostw odbywa się w jednym kraju. Na zebraniu ICSF w Adelajdzie (listopad 2017) uchwalono, że Mistrzostwa Świata będą rozgrywane nie co dwa lata, a co półtora roku (na Antypodach będzie to przełom listopada i grudnia, a w Europie początek okresu wakacji szkolnych).

Obecnie w ramach Mistrzostwa Świata rozgrywa się Drużynowe MŚ (World Cup) w kategorii junior i senior, Parowe MŚ (Best of Pairs) w obu kategoriach. W roku 2013 do rozgrywek drużynowych dołączono turnieje juniorów i seniorów o tzw. Puchar Federacji (Federation Cup) - zawody pomiędzy reprezentacjami Polski, Australii i Wielkiej Brytanii (jako całości; w innych rozgrywkach Brytyjczycy występują jako osobne reprezentacje krajów członkowskich: Anglii, Walii i Szkocji). Tytuł IMŚ można zdobyć w aż sześciu kategoriach. Początki kategorii senior i junior zostały wcześniej omówione.

⁵ Przyp. ML

⁶ Rozdział w całości zredagowany przez ML

Weterani po raz pierwszy rywalizowali w roku 2005. Zawody kobiet po raz pierwszy zostały rozegrane w Rawiczu w roku 1999, a triumfowała w nich Anita Włodarczyk, która niedługo po tym sukcesie zmieniła dyscyplinę i teraz święci jeszcze większe triumfy w rzucie młotem. Po MŚ w Rawiczu nastąpiła dość długa przerwa w rozgrywkach płci pięknej, a na stałe do programu MŚ wróciły dopiero w roku 2011. Warto nadmienić, że po latach, sukces Anity powtórzyła w roku 2017 zawodniczka Śląska Świętochłowice - Żaneta Siemianowska. W tzw. międzyczasie, w roku 2013, brązowy medal wywalczyła Sandra Tamborska. Podczas MŚ 2017, po raz pierwszy rozegrano IMŚ w kategoriach dziewcząt i chłopców do lat 16; jedynymi polskimi akcentami tych finałów, rozegranych na torze Findon, byli sędziowie (dziewczętom sędziował Janusz Danek, a chłopcom Maciej Laskowski).

Mistrzostwa Europy rozgrywane są w latach parzystych. Od roku 2008 do tej zasady włączono Mistrzostwa Europy Drużyn Klubowych. Przy tej okazji przyjęto zasadę terminów i organizatorów rozgrywek na Starym Kontynencie. Zawody klubowe odbywają się wiosną - zwykle w maju, a Mistrzostwa Europy w okresie wakacyjnym - przełom lipca i sierpnia. Organizacja ME i MEDK przyznawana jest na przemian - jedno z nich odbywają się w Polsce, a drugie (w tym samym roku) na Wyspach Brytyjskich.

Zarówno z racji ograniczeń czasowych (impreza trzydniowa, najczęściej weekendowa), jak i mniejszej liczby konkurujących ze sobą zawodników i drużyn (krajów), rywalizacja jest nieco uboższa, niż w Mistrzostwach Świata. O triumf w Mistrzostwach Europy walczą drużyny juniorskie i seniorskie oraz, w konkurencjach indywidualnych juniorzy i seniorzy; w roku 2012 do rywalizacji dołączono konkurencję kobiet, w której Polki również odnosiły sukcesy: w 2012 S. Tamborska zdobyła brąz, a dwa lata później Indywidualną Mistrzynią Europy Kobiet została Ż. Siemianowska. W roku 2014 po raz pierwszy rozegrano IME w kategorii weteran; były one dotychczas jedyne - w roku 2016 zrezygnowano z ich rozgrywania ze względu na brak zgłoszeń ze strony zawodników polskich.

Do tekstu zawierającego historię (jakiegokolwiek) dyscypliny załącznikiem powinno być zestawienie triumfatorów różnego rodzaju rozgrywek. Takowe zostało przygotowane; poza autorami niniejszego tekstu w ich przygotowaniu brał również udział Konrad Cinkowski z Częstochowy. Z racji mnogości i różnorodności rozgrywek (ranga, rodzaje, kategorie) sportu speedrowerowego znajdują się one w osobnych tabelach / plikach / arkuszach.